

Фонд Р-3567 1 169
Тернопільської області
ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ

Архів з біографії
Горькієвско - Береканська округа ОУНР

ПАПКА

для 169

паперів

Інформаційно-вишкільний матеріал "Душки
від сучасних мощей" (1946 р.)
Машини

20 р.

Крайні дані: 1946р.

Кількість документів: 8

Кількість аркушів: 17

Зберігати: поспішно

ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ
Тернопільської області
Фонд Р-3567 1 169
Опис 1 Справа 169

ДУМКИ

ПІД

СУЧАСНИЙ МОМЕНТ

1946

ВІСНИК

П І Д

СУЧАСНИЙ МОМЕНТ

— 1946 —

ДУМКИ

ПІД СУЧАСНИЙ МОМЕНТ

Про міжнародне положення.

1. Повоєнний політичний уклад світу виразно вже оформився в два вероки, непримиримі блоки держав: англосаксонський і російсько-більшовицький, які послідовно приймають до монопольного панування над світом. Вирішну і керівну роль в першому блоку держав відіграють США і Вел. Британія, яка виразно сходить на другорядне місце, а в другому більшовицько-російський ССОР.
2. Обі великодержави гуртують кругом себе не ряд друго- й третьо-рядних держав, які більше, або менше заінтересовані в перемозі одної з великодержав, а також намагаються приєднати на свій бік малі держави і народи та народи поневолені, або загроженої противником, а зокрема широкі маси простих, сірих людей.
3. Оба блоки в дійсно-політичній площині видвигнули старі ідеї демократизму виносячи їх кожний на свій лад /західна і східна демократія/ завзято переліцтовуються у пропагандивній площині, який з двох демократизмів справжній і справедливий та для народу найвигідніший.
Демократичних ідей обоим блокам потрібно сьогодні для того:
 - а/ доби заувальєвати солодково-свободолюбними демократичними кличками дієні цілі і наміри.
 - б/ доби приєднати для себе прихильність широких мас світу, народів і держав.
 - в/ впресті, доби заповнити ідейну пустку, яка powstaє в наслідок компромітації фашистівсько-націонал-соціалістичних та диктаторсько-більшовицьких світоглядів.
4. Основні вогнища наростаючого конфлікту між обома блоками великодержав розгоряються в таких трьох геополітичних вузлах:

- а/ у північному басейні Тихого Океану, на стику політичних і господарських впливів США і СРСР, то є: Китай, Корея, Японія,
- б/ На Близькому і Середньому Сході /Арабський світ/, на стику політичних і господарських впливів Велико-Британії і СРСР, то є: Ірак, Туреччина, /притоки в Середземне море/ Балкани, Сирія, Ліван, Палестина, Єгипет і т.д.
- в/ у Зах. і Сер. Європі, де перахреснюються впливи всіх трьох великодержав, то є: Німеччина, Італія, Франція, Австрія, Югославія, Чехословаччина, Польща і т.д.

Усі опірні питання, які у вказаних вище геополітичних пунктах повстали і розвинулися з того порядку, що їх мирно-дипломатичними засобами на довгу мету полагодити ніяк не в дасться і в остаточному мусять вони довести до збройного зудару. Доказом того є практична політика конкуруючих зі собою імперій на згаданих територіях.

5. Антагонізм обох блоків, у повоєнному періоді, значно загострився і прийняв форми відкритої дипломатично-політичної боротьби, яка визначається:

- а/ пораз силініми загостренням спірних питань і здецидованою неуступчивістю навіть у відносно дрібних, несуттєвих питаннях,
- б/ тимчасовим і нестійким характером вже полагоджених і ніби вирішених дипломатичним вплихом спірних питань,
- в/ свідомим запутуванням і відкладуванням остаточних вирішень, з виразною тенденцією /наставленням/ виграння на часі.

6. Дипломатичне гравня у час потрібно це обом блокам в цілях:

- а/ економічної і воєнної підготовки до майбутньої війни, відповідно до набутого досвіду в другій світовій війні та нових воєнних винаходів,
- б/ витворення такої світової оцінки, щоб уся відповідальність за майбутню війну і її наслідки спала на противний блок,

- в/ морально-психічної мобілізації широких мас власного населення до майбутньої війни, як коначної і неминучої.
 - г/ здобуття впливів і прихильності невдоволених мас і народів противного блоку та формування і посилення існуючих політичних і соціальних рухів, що доводять до внутрішнього послаблення конкуруючої сторони.
 - д/ врятувати для морального, психічно-нервового і політичного виснажування противника.
7. Слабі моменти обох блоків великодержав, що впливають на відтягування остаточного збройного конфлікту з противником, в основному заключаються у англо-саксонському блокові у тому:
- а/ що широкі маси виразно ще змучені шістьмісячною війною, яка тільки що закінчилася і тому війни не хочуть,
 - б/ що загальна суспільність не бачить на разі безпосередньої загрози їх існування з боку більшовицької Росії і згідний з мирним врегулюванням спірних питань,
 - в/ в потребі засадничих соціально-устроєвих реформ для усунення існуючих серйозних соціальних протиріч.
 - г/ в нерегульованому питанні колоніальних і залежних народів.
- у більшовицько-російському блокові:
- а/ у великому зниженні господарського потенціалу краю і потребі капітальної реконструкції,
 - б/ у відсталості технічній взагалі, а зокрема в ділянці воєнної промисловості і воєнних нових винаходів,
 - в/ у сильних соціальних антагонізмах і великій нужді широких працюючих мас,
 - г/ у сильних національно-політичних рухах з різними сепаратистичними самостійницькими намаганнями,

д/ браком ідної об'єднуючої "велику тьму народів/ ідеї чи з'єднуючого хоча б моменту економічного зацікавлення. А одинокий "з'єднуючий" аргумент тотально-поліційного терору у випадку війни ненадійний.

Порівняйте слабкі моменти російсько-більшовицького блоку, вони на багато сильніші чим у їх противників і - зокрема рязача їх відсталість у економічному, й воєнно-технічному відношенні, що в сучасний момент згори засуджує їх на програ, - і тому вигравати на час є для СРСР найбільше вигідним і побажаним.

8. Для послаблення переваги противного блоку більшовицько-російські імперіалісти стосують:

а/ непосильну допомогу /фінансову, матеріальну, збройну/ для комуністичних партій у всьому світі, в цілях перебрання в комуністичні руки державної керми, чи хоча б створення тільки сильної протирядової опозиції,

б/ скріплення і підтримання професійних і штрайкових рухів, спрямовувачи їх на шлях антирежимної боротьби,

в/ допомогу і підтримку всяким політичним і національно-сепаратистичним рухам, які тільки послаблюють єдність і цілість противника,

г/ намагання вжити воєнних засобів Організації Об. Нац. проти тих держав і їх урядів, що вже до і в час другої світової війни виявили себе здецидованими противниками СРСР,

д/ в країнах ними контрольованих і окупованих стосують такі засоби, щоб у відносно в найкоротшому часі повністю ліквідувати симпатизуючі противному блоку, опозиційні рухи і політичні партії та в той спосіб забезпечити собі безподільне і безконтрольне хазяйнування /Бгославія, Болгарія, Польща і т.д./.

9. "Об'єднані Нації" і "Рада Безпеки" у сьогоднішньому виді являються малонадійними інституціями, які могли б справедливо впорядкувати світ і тим забезпечити людство перед новими війнами.

У

Організація "Об'єднані Нації"—це насправді інструмент імперіалістичної політики великодержав. Вона зовсім не забезпечує існування і росту малих народів і держав, а вже найменше заінтересована в тому, до держави, члени "Об'єднаних Націй" політично поневолюють другі народи і їх нещадно експлуатують і граблять.

Практично "Об'єднані Нації" стає для США і Англії додатковим інструментом у їх закордонній політиці, а для СРСР агітаційною ареною для пропагування більшовицьких /охідньо-демократичних/ розкладових гасел.

10. Найявніми доказами можливості відносного шкорого збройного конфлікту обох блоків великодержав були б:

а/ у політичній площині

- творення політично-воєнних блоків то є: об'єднання під керівництвом США американського континенту, монтовання Велико-Британією анти-більшовицького блоку Зах. європейських держав, політично-економічний і військовий союз Охідної і Середньої Європи та Балканів творений СРСР.

- постійним намаганням виключити у власний блок півколоніальні і колоніальні народи шляхом поступок у їх політичному стані /вицофування військ з Єгипта, поступки в Індії/.

- уся практична політика великодержав у "визволенні" і окупованих країнах, а зокрема, поспішне виключування їх у власні політично-устроєні системи, найбільше вигідні для поодинокі великодержав; безоглядне, насильне усування з політичного життя самостійницьких і опозиційних рухів і партій, що могли б послабити власний воєнний потенціал; творення в противному таборі т.зв. "п'ятих колон" і нещадна боротьба з ними в себе; намагання втягувати побіджені до активної участі проти противного блоку, ліквідувати тих, що в тому перескаджать,

- внутрішня політика великодержав, яка з особливою потугою мобілізує усі духово-моральні і політичні сили власних народів до назрівачої війни.

б/ В економічній площині

- поспішна розбудова власного воєнного промислу, з виразним поминенням тих ділянок промисловості, що не мають воєнного характеру,
- використання і розбудова усього воєнного промислу побіджених держав,
- економічно-фінансова і господарська допомога ф союзним державам в цілях піднесення їх воєнного потенціалу /обороноспособності/,
- економічно-пропагандивна акція БНРА з одного боку і подібні "допомогові" акції ССОР з другого боку з виразною ціллю здобувати прихильність голодуючих мас у назрівачому конфлікті,
- впрямі посилені економічна боротьба на всіх світових і внутрішніх ринках, що змагає до повного знищення конкурента і монопольного панування на ринках.

в/ У воєнній площині

- уніфікація озброєння і військового вишколу для всіх держав, що вклучені до блоку,
- вдержування в мобілізаційно-воєнній готовості величезних армій,
- реорганізація і переозброєння армій, в відповідності до нових воєнних винаходів і досвіду попередньої війни,
- масова продукція нових воєнних винаходів і дальші посилені в тому напрямі праці, зокрема використання обома сторонами спеціалістів побіджених держав,
- організуванням армій в союзних державах і їх повне підпорядкування військовим штабам великодержав,

- задержання значних контингентів армій побіджених держав /Німеччина, Японія/, а зокрема їх командного складу,
 - поспільна підготовка стратегічних позицій і летунсько-морських баз на всіх напрямках можливого театру воєнних дій,
 - великі маневри армій сполучені з вирішенням практично - воєнного застосування нових воєнних винаходів /атомна бомба, літани і т.п./.
11. Існуюча політично-дипломатична боротьба буде продовжуватись до часу, коли одна зі сторін не визнає, що далі "грани на час" є зайве, чи не корисне і невже для вирішення спірних питань воєнних засобів та не примусить противника зробити серйозні, засадничі уступки і визнати її гегемонне становище, або повністю капітулювати.
- У своїх ствердженнях вказуємо тільки на поглиблення антагонізму і загострення форм боротьби, що однаково може довести до швидкого збройного удару, як і до ще дальшого дипломатичного затягування.

Про положення в ССРР

1. Намагання ССРР, у новосієному періоді, поширити сферу своїх впливів й практично закріпити за собою у ново-окупованих і контрольованих ними країнах такі позиції, що вможливили б їм дальшу експансію, а у першу чергу підбій цілої Європи і Азії - зустріли найрішучіший спротив Велико-Британії, США і їх союзників, який привів до відкритої гострої дипломатичної боротьби, що у конюнкції заставила ССРР до посиленої і поспільної воєної підготовки в усіх відношеннях.
2. Вибори у Верховну Раду ССРР мали послужити урядовій кліці до моральної і політичної мобілізації настрів найширших мас ССРР та згуртування їх довкруги російсько-більшовицької партії

Метою проведення виборів і постава до них населення доводять, що:

- а/ уся передвиборча кампанія була розрахована на монопольну авторекламу російсько-більшовицької партійної кліки і їх імперіялістичної загарбницької політики,
- б/ справжній вияв волі широких мас у день виборів був обмежений не лише садалегіть назначеними московськи центром мандатами, але також нечуваням у зах. демократичнім світі пропагандивно-моральним, економічним і поліційним терором,
- в/ народні маси, які рішуче є проти більшовицької партії, режиму і політики, були до виборчих урн у дні 10.2.1948 р. загнані терором,
- г/ опертя ВКП/б/ не в народі, а виключно тільки у невеликій кучці упривілейованої керівної верхівки і доведеному до перхенції жорстокому поліційному теророві,
- д/ повідомлення про вислід "голосування" в цілому - це тільки чергова більшовицька брехня, яку громадяни ССРСР звыкли приймати за нормальне явиде, - розчислена на непоінформованість "віксталих" капіталістичних країн.

3. Принятий Верховною Радою ССРСР закон про IV-ий п'ятирічний план, являється першою частиною "великого" повоенного плану економічно-воєнної розбудови російсько-більшовицької імперії /що його заповів Сталін у своїх передвиборчій промові/, розрахованого на три п'ятилетки так, щоб у кінці 1960 р. могли дігнети США, тобто добитися річної продукції чавуну 80 мл. тонн, сталі 60 мл. тонн, нафти 60 мл. тонн, а вугілля 500 мл. тонн, - то є досягнути такий рівень продукції, що його мали США в основному вже в 1940/41 р.

4. Реалізація IV. п'ятирічного плану, складеного всеціло у відповідності до потреб воєнної підготовки: -

- а/ поглиблює ще сильніше існуючу досі експлуатацію робітників і селян та допроваджує їх до

- повного зuboжіння і хронічних голодовок,
- б/ у хижакський спосіб експлуатує природні багатства т.зв. "союзних республік",
 - в/ зовсім не враховує природних господарських потреб і вимог "союзних республік" і їх народів, а повністю достосовняє до воєнно-імперіалістичних планів московського центру,
 - г/ зовсім нехтує некуче-дошкульні потреби мас в виробках мирного часу і товарах ширшої потреби, продукуючи масово нові воєнні знаряддя смерті і руїни.

5. Фінансове положення СРСР крайньо катастрофічне. Для врятування державної казни, уряд і партія періодично стягають з громадян, у формі податків, позив і т.п., останні фінансові рештки. Хоч фінансове положення більшовицько-російської імперії від того не багато покращає, то проте нужда працюючих мас значно поглиблюється.

Фінансове положення погіршується даліше тому, що:

- а/ воєнні втрати постійно зростають у зв'язку з наростаючою новою війною,
- б/ усі доходи всіх мирних галузей промисловості зараз же з'їдає зовсім неректовна воєнна промисловість,
- в/ до небувалих досі меж зросли фінансові і матеріальні витрати Міністерства Зак. Справ, зокрема на допомогу "братнім" комуністичним партіям усього світу у їх боротьбі на користь СРСР
- г/ неможливо урядові отримати звідкинебудь серйозну закордонну позичку для відбудови зруйнованого війною народного господарства.

6. Неопроможність партії і уряду вийти з економічної і фінансової кризи, в парі з тим задовольнити примітивні життєві домагання працюючих мас, доводить з одного боку, до:

- а/ посилювання поліцейського терору проти недоволених мас, як єдиного засобу вдержати їх в послузі,

- б/ виразного опорття на упривілейований, добре матеріально забезпечений, антинародний клас більшовицьких вельмож,
- а з другого боку, до:
- в/ масового голоду і жебання хліба, як єдиного рятунку від голодової смерті, - робітниками, колгоспниками, інвалідами-бібцями, безпритульними дітьми і т.п.
- г/ широко поширеної корупції, продажності і злодійства адміністративно-господарського апарату
- д/ грабінницького банітизму, особливо едеморалізованих військ поліцістів і воєків уголовного характеру,
- е/ голосного масового вияву незадоволення існуючого порядку, у формі відкритого, прилюдного висловлювання, одначе безвиразного наразі політичного забарвлення.

7. У національностейі політиці партія і уряд дальше відтверте закріплюєть за російським народом керівне положення в ССР; консеквентно переводять в усьому типову расову політику видості російського народу над усіма народами світу. В парі з російсько-більшовицьким расизмом усе життя в ССР послідовно русифікується і надається йому всеціло російського характеру.

Расистська політика і переслідування неросійських народів постійно поширюється і доводить до шаразбільшого розпалювання справленої ненависті проти панівного російського народу і поглиблення національної свідомості поневолені народів

Відхід партії від штучного творення т.зв. "соцескаго человека" пояснюється тим, до, в час війни всі народи неросійської національності найрізкіше заманіфестували своє вороже до ССР відношення і на практиці довели, до вічно живими і природними є окремі національні організми.

Процес національної боротьби між російським і поневоленними народами буде тільки поглиблюва-

ватися і послідовне розколювання СРСР на природні національні спільноти.

В. Настрої найширших природних мас сьогодні є виразно антидержавні, що найвиразніше видно у бажанні мас нової війни, проти СРСР, з якою тісно пов'язують розвал СРСР і своє національне і соціальне визволення.

Такий стан настроїв промовисто доказує, наскільки нестійкі і неповаєні є впливи більшовицької партії в народі.

Про положення в Україні.

1. Зимовою порою 1945/46 р. позначилася, найкоротішим розпавом російсько-більшовицького режиму з визвольним рухом українського народу.

Усі місцевості охоплені рев. рухом, а особливо зах. обл. України обсажені в цілому поліційними гарнізонами з метою:

- а/ адавити революційну боротьбу українського народу
- б/ зліквідувати рев. політичні організації і військові відділи УПА
- в/ застрашити і зтероризувати мирне населення.

2. Героїчна боротьба народу, організації і УПА. Їх висока ідейно-моральна стійкість, дали рішучий відпір окупантові. Укр. рев. рух не зважаючи на найнесприятливіші зимові умовини по героїськи відержав масово стосований терор більшовицьких поліційних банд, так, що окупантові невдалося - ні знижити рев. рух і його організацію, ні злякати народ репресіями і змусити відмовитись від участі в рев. боротьбі.

3. Масовою, героїчною боротьбою відповів український народ і рев. рух більшовицьким загарбникам на т. зв. "добровільне" переселення українців до УРСР з української території на захід від т. зв. лінії Керзена.

У висліді завзятої, нерівної боротьби проти російсько-більшовицьких і їх підручних, польсько-більшовицьких військових банд вняли тисячі жертв повністю пограбовано майно переселенців, спалено зовсім сотки сіл і в той спосіб "добровільно" переселено около 1/2 мн. українців.

Реалізована "урядом УРСР" переселча акція це раз доводить, що:

- а/ т. зв. УРСР - це тільки експозитуря московсько-го центру в Україні, якій зовсім чужі інтереси і бажання українського народу
- б/ чужа і ворожа ідея Соборності /воз"єднання/ укр. народу, коли він у найганебніший спосіб продав відвічні етнографічні укр. землі буферній польсько-більшовицькій державі за польське вугілля для Москви
- в/ про намагання Москви зігнати всіх українців в одну тюремну камеру УРСР так, щоб поза її стінами не було ніде компактної української маси, яка могла б протиставитись російсько-більшовицькій політиці в Україні
- г/ про бажання штучно розпалити українсько-польську боротьбу і тим послаблювати рев. боротьбу проти СРСР.

4. Жертви, до їх кладе український народ у героїчній визвольній боротьбі спричиняються з одного боку, до широкої популяризації боротьби і ідей української Революції та впливають повагу і пошану у всіх чесних людей і народів; з другого боку, це сильніше згуртовують і об"єднують український народ під рідними йому визвольними прапорами Укр. Революції, підносять морально-духові вартості на найвищі висоти, створюють віру в справедливість ідей Укр. Рев. та кладуть трішки основи існування української нації і дальшої боротьби за УССР для майбутніх поколінь.

5. Вибори у Верховну Раду СРСР виявили вороність українців по всій Україні, а на Зах. Укр. Землях перетворилися у виразну маніфестацію проти поне-

волення. Більшість народу не пішла до виборчих урн по мимо стосування всіх форм терору /до биття, розстрілів і вішання включно/ і тільки незначну частину народу вдалося більш. поліційним відділам, які "охороняли" виборчі урни насильно загнати до голосування.

В час виборів укр. народ виказав велику політичну виробленість і революційну стійкість. 6. 10-ий п'ятирічний план господарської відбудови УРСР в наслідках для народних має такий же, як і по всьому ССРСР, з такими одначе українськими особливостями:

- а/ що "уряд УРСР" не має жодної самостійності у відношенні до п'ятирічного плану і тільки слухнянно виконує накази московського центру
 - б/ основне завдання плану - хижацька експлуатація природних економічних ресурсів України
 - в/ пропагандивно-агітаційний трюк про відбудову зруйнованих війною міст, сіл і господарства України, бо на справді такої відбудови майже не проводиться, а за рахунок України відбудовується і розбудовується господарство на корінних російських територіях.
7. Русифікаційна політика /практика моск. центру в Україні/ консеквентно продовжується, змагаючи у жовтнім і зимовім повсенному війн періоді, до тривалого закріплення "злуки" України з Росією, що особливо слідне:
- а/ в русифікації українських міст, населення в них російського елемнту у формі "братньої" допомоги фахівцями росіянами
 - б/ у слідному виниханні укр. мови на задній план та легкованно-зневажливу ставлені до неї, - і висуванні й вирішуванні російської мови, як мови передового народу і тому "культурнішої"
 - в/ у русифікаційній практиці, шкільній політиці, яка починається вже від початкових класів, а на ВУЗ-ах доходить до цілковитого російського характеру

г/ у русифікації всього культурного життя народу /мистецтві, письменстві, театрі і т.д./, яке часом де українське, та змістом повністю вже русифікується. В цілях русифікаційних не залишено і церкви, де щораз частіше переходять на російську, і поволі з "братньовою допомогою" приходять на Україну російські батюшки.

б. Ідейно-пропагандивні акції російсько-більшовицьких окупантів проти революційного руху, щоб його в очах мас скомпромітувати і знесилити на те, щоб не мали ніякого впливу на народ, але навпаки маси виявили їх повну ідейну політичну пустку і безсилля.

Для українського народу ідея революційного руху і боротьби стали сьогодні єдиними правдами - вірою, осв'яченою життям і кров'ю найкращих його борців.

14

ЗАСВІДЧУВАЛЬНИЙ НАПИС СПРАВИ № _____

У справі (розділі опису, закінченому описі) підшито і пронумеровано 17 _____ аркушів;

всіма документами
у тому числі літерні номери _____;
пропущені номери _____
+ аркушів внутрішнього опису _____

Особливості фізичного стану та формування справи	Номери аркушів
1	2

Спеціаліст
Посада
21 сервіс 20 18 року
[підпис]
(підпис)

[підпис]
(ініціали (ініціал імені), прізвище)